

TORONYIRÁNY

XV. 16.

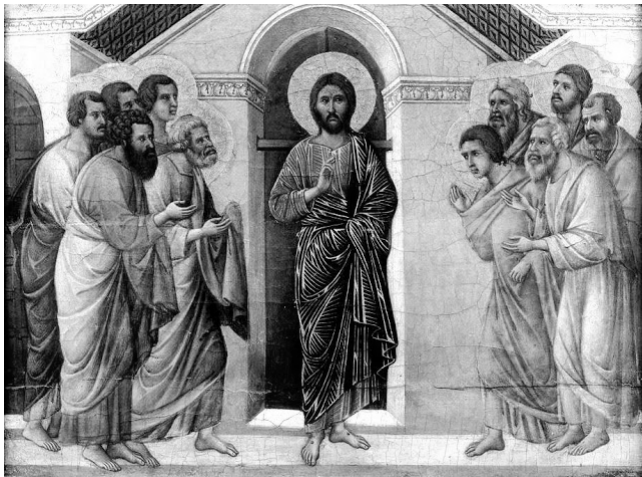
2021. április 18.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 3. vasárnapja

Április 23. Szent Adalbert püspök, vértanú

A feltámadt Krisztus a mi megdicsőülésünknek is a példaképe. Úgy vezet a feltámadásra, hogy saját életében részesít. Ezért Pál apostol az általános feltámadás igazolására nem is használ más érvet (1Kor 15). Saját örök életünk természetét az ő állapotából kell kiolvasnunk. Ezért szeretnénk többet tudni arról, hogy milyen volt feltámadt teste, milyenek voltak életnyilvánulásai. Ezen a vonalon azonban nem mehetünk tovább, mint Pál apostol ment: a földi test dicstelenségével, romlandóságával, erőtlenségével és érzékiségével szembeállította a feltámadt test dicsőségét, romolhatatlanságát, erejét és szellemiségét.

Az evangélisták beszélnek arról, hogy Jézus együtt eszik és iszik tanítványával, beszél velük, megmutatja sebhelyeit. De ezek csak a jelenés valóságát jelzik, nem pedig azt, hogy szüksége van táplálékra vagy hogy a sebek valóban megmaradtak. Afelől azonban nincs kétség, hogy benne az egész ember teljesül és tökéletesül. A teljesülés magasabb szintet jelent, amit csak a szellem felsőbbrendűségével lehet kifejezni. A változást modern szóval úgy lehetne leírni, hogy Jézus személyes energiái a halálban nem veszték el, hanem főnségesebb összhangban jelentkeztek. Ezért apostolai most már nagyobb hitelt adnak szavának, parancsait, követelményeit kötelezőbbnek érzik, de egyben szeretetét is melegebbnek, átfogóbbnak, bátorítóbbnak. Nem szemrehányással közeledik, senkit nem von felelősségre, hanem felegyenesíti a megrokkant nádat, lángralobbantja a füstölgő mécsbelet és összefogja azokat, akik szétszóródtak.

Karl Rahner

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 3,13-15.17-19** Péter apostol szembesíti hallgatóit az elmúlt napok eseményeivel, hogy tudniillik kiszolgáltatták az ártatlan Jézust egy gyilkos helyett, ezt azonban tudatlanságból tették. Így teljesültek a Messiásra vonatkozó jövendölések. Isten azonban a halálból feltámasztotta Őt, igazolva ezáltal, hogy valóban Ő a Messiás.
- 2. 1Jn 2,1-5a** Aki arra hivatkozik, hogy ismeri Jézust és hozzá tartozik, annak tanítása szerint kell élnie, és akkor valóban teljes lesz benne Isten szeretete.
- 3. Lk 24,35-48** Jézus feltámadása után ismét találkozik apostolaival, együtt étkezik velük, megmagyarázza nekik ami az Írásokban róla szól, és megbízza őket azzal, hogy hitelesen tanúskodjanak róla.

A megjelenések

A feltámadt Krisztus viselkedését Lukács így foglalja össze: „Szenvedése után sokféleképpen bebizonyította, hogy él” (ApCsel 1,3). Lukács olyan bizonyítékokra gondol, amelyekből a hit megszülethetett, vagyis amelyekben benne volt a tapasztalás, az Ószövetségre és a nyilvános működésre való visszaemlékezés, s azoknak az élménye, akik vele együtt ettek, ittak és hallgatták tanítását. Már említettük, hogy a megjelenések időbeli egymásutánját lehetetlen megállapítanunk, ellenben rámutathatunk azokra a mozzanatokra, amelyek a tárgyi valóságot érzékeltetik.

A Szentírás szövegei a megjelenéseket valóságos találkozásnak mondják. Személyek állnak szemben egymással, látják, hallják, tapintják egymást, kérdéseket tesznek fel, kimutatják kételyüket, feleletet várnak és kapnak, jelét adják a függésnek és összetartozásnak. Az apostolok tudják, hogy ismét az élő Jézus köré csoportosultak, nem pedig egy meghalt ember eszméit követik. A leírás mindig azt hangsúlyozza, hogy Jézus mutatja meg magát, nem pedig látomásuk van. De nem csodálkozhatunk azon, ha jelenléte mégis félelmet, csodálatot kelt, hiszen az a Jézus van itt, akit láttak meghalni és akit a sírba helyeztek.

Ezért feltámadásának az elfogadása kötve van kilétének tisztázásához. Mesterüktől azelőtt is sokat vártak, de azt nem, hogy a halállal megbirkózik. A feltámadás hite nem abból kelet-

kezett, hogy „Jézus ügye a felfeszítés után tovább haladt” (W. Merxsen). A szöveg arról beszél, hogy az apostolok még a megjelenések idején is inkább hajlottak a kételkedésre, mint a hitre. Az emmauszi tanítványok esete mutatja, hogy egészen át kellett értékelnük a Messiásról vallott ószövetségi felfogásukat. Jézust nem lehet a régi prófétákkal és közvetítőkkel egy vonalba állítani. Ő olyan küldött, akit Isten éppen halála után tesz meg úrnak és messiásnak (ApCsel 2,36). Ebben a meglátásban benne van lelki átalakulásuk is. Hitükben kifejezésre jut a meggyőződés, hogy ahhoz szegődtek, aki örökké él.

A következő lépés Krisztus istenségének elfogadása. Aki a halála után szuverén módon megmutatkozik, eltűnik és felsőbb megvilágítást ad a régi tanítás megértésére, az nem lehet csupán ember. Halála előtt csodái és bölcsessége miatt legalább addig a megállapításig jutottak, hogy „vele van az Isten”, „ő a Messiás”, vagy mint az emmauszi tanítványok mondják: „Szóban és tettben hatalmas próféta Isten előtt”. Most ellenben már ő az Úr, akit imádás illet (Mt 28, 9-17). A Mária Magdolna ajkára adott Rabboni megszólítás a korabeli nyelvhasználatban szintén Istenre vonatkozott (Jn 20,16). De Jézus istenségének felismerése nem a mítoszok istenített hőseinek az útja. Itt nem azt mondják el, hogy valakit érdemei miatt felvettek az istenek sorába. Krisztus úgy isteni személy, hogy fiúsága az egyistenhitet nem másítja meg. Itt csak az válik nyilvánvalóvá, ami azelőtt rejtve volt: az egy Isten Atya, Fiú, Szentlélek.

Az ősegyház ebből a felismerésből kezdte értékelni Jézus nyilvános működését, tanítását és követelményeit. Az evangéliumi tanítást most, húsvét után fogalmazzák meg. A feltámadás és a Szentlélek eljövetele „juttatta eszükbe mindazt, amit Jézus tanított”. Sőt lehetővé tette az előbbi események és kijelentések megértését. Az apostolok köré gyűlt közösség a nagy isteni misztérium, az oikonomia hordozójának érzi magát. Isten az emberrel az élet közösségébe lépett. Világosan kinyilvánította akaratát, azért az apostolok a régi vallási tekintély előtt ki merik mondani, hogy inkább Istennek engedelmeskednek, mint embereknek (ApCsel 4,19).

A feltámadt Krisztussal való találkozás emlékeztet a próféták meghívására. Azzal, hogy Isten megnyilatkozik és titkait rábízta az emberre, küldetést ad neki. Máté külön megjelenés keretében állítja bele az egyetemes küldetést. Jézus itt már az Úr, akinek az Atya minden hatalmat átadott a mennyben és a földön, azért van joga szétküldeni őket az egész világra (Mt 28,18). Sőt küldetésük az ő eljövetelének a folytatása; őt az Atya küldte, ő pedig tanítványait, illetve egyházát küldi. A megjelenések tehát két fő célt szolgáltak: meg kellett győzni a tanítványokat arról, hogy Jézus valóban feltámadt és át kellett nekik adni a küldetést. Pál apostol is abból vezeti le saját küldetését, hogy „látta az Urat”. (1Kor 9,1; 15,8). A kereszténység természetfölötti igényeit és törekvéseit nem is lehet más forrásból magyarázni. Kezdetül fogva az volt a meggyőződése, hogy „aki hisz, az megtapasztalja az eljövendő élet erőit”. (Zsid 5,6).

Gál Ferenc

A nevelés öröme (26.)

Az ember nevelésének művészete

33. Szexuális nevelés

A szexuális nevelés mindenekelőtt arra irányul, hogy a saját gyermekünk, jól érezze magát férfiként vagy nőként a bőrében”. Megakadályozni a fiút a sírásban, mert erősnek kell lennie, és hagyni a lányt sírni, mert neki nem előnytelen: előítéletekhez való ragaszkodás, nem pedig nevelés. Ha a sírás tipikusan emberi viselkedés, mindkét nemnek joga van sírni, amikor szenved. Megengedni valamit a fiúnak, amit tiltunk a lánynak, ez a leghatékonyabb módszer, hogy irigységet vagy féltékenységet ébresszünk a másik nem iránt, és megakadályozzuk az önfelfogást. Ugyanez történik a játékok szigorú megkülönböztetésével (babák a lányoknak, kisautók a fiúknak). Manapság a gyermekek, a múlthoz képest, sokkal inkább kapcsolatban vannak a felnőttekkel, hallgatják a beszélgetéseiket és kérdéseket tesznek fel, hogy tudják, mit jelentenek az olyan szavak, mint szülés, terhesség, méh... stb. Előrebocsátva, emlékeznünk kell a jelenlétükre, az óvodások számára a tisztázó kérdésekre legjobb, ha a virágok, növények és állatok életéből vett metaforákkal és analógiákkal válaszolunk.

A zavarba ejtő kérdésekre a válasz kulcsa nem a biológiában vagy az élettanban van, hanem az *ézelmekben*, vagyis a hangnemben, az együttműködés és a bensőségesség légkörében, amit a gyermekkel kialakítunk, például amikor a családi fényképalbumot lapozgatjuk közösen. Ami a tényleges tájékoztatást illeti, az sokak számára nehézséget okoz. Figyelni kell arra, hogy ne túl korán és ne túl későn történjen meg. Az kell hozzá, hogy a gyermek kellő pszichés érettséggel rendelkezzen, vagyis tudatában legyen a nemek közötti különbségeknek, lelkében meglegyen már a vágy, hogy egy napon betöltsen az azonos nemű szülő helyét, és érzelmi kötelékekkel egyesül a másik nemű szülővel. Az ideális kor a prepubertás időszaka (9-11 év), mert a pubertáskor az ösztönök csúcspontjának az időszaka heves vágyat válthat ki a párkapcsolatra, vagy erőteljes visszautasítását annak, hogy engedjen az ösztöneinek.

A szexuális neveléshez a szülőknek bizalmi kapcsolatban kell lenniük a gyermekükkel, és nyíltan kell beszélniük a saját nemükről. Ami az önkielégítést illeti, milyennek kell lenni a szülők magatartásának? Ha egy gyermek maszturbál, annak mindenekelőtt higiéniai oka lehet (a ritka tisztálkodás viszketést és bőrpírt okoz, és a gyermeknek megkönnyebbülés, ha magához ér, felfedezi a gyönyört, és kialakul a szokás); vagy pszichés: nem érzi biztonságban magát, tart valamilyen megfélemlítéstől, vagy egyszerűen nem tud mit tenni, így felfedezheti, hogy bizonyos testrészek örömteli ellenszerei lehetnek az unalomnak. Egy fiú számára a fejlődés természetes állomása az éjszakai magömlés, ebben az esetben nem kell bűnként éltetni. Ösztönözni kell viszont arra, hogy törődjön a személyes higiénijával, csökkentse a magányos megnyilvánulásokat, sportoljon, és ne emlékeztessük a dologra sem szavakkal, sem pillantásokkal.

„Férfinak és nőnek” lenni olyan tény, ami felruházza cselekedeteinket és viselkedésünket. Ha csak azzal törődünk, hogy magunkat keressük, lehetetlen átélni egy egészséges és nyugodt kapcsolatot.

34. A társadalmi kommunikációs eszközök

A társadalmi kommunikációs eszközök (újságok, mozi, rádió, televízió) olyan eszközök, melyek a művelődést szolgálják, de sajnos fogyasztási javakként használjuk őket. Mivel a cél inkább a siker, és nem a tájékoztatás, a téma kivételességére, az egyre ámulatba ejtőbb hírekre kerül a hangsúly, az üzenetek egyre kaotikusabbak, egyre kevésbé kapcsolódnak egymáshoz, ellentmondásosak, uniformizáltak és felületesek. Nevelőként nem szorítkozhatunk egy helyzet megítélésére anélkül, hogy látnánk a pozitív kiutat, egy széles körű nevelői perspektívát.

Ezeknek a rettegett és vágyott eszközöknek vannak pozitív oldalai is: együttműködnek az ember állandó nevelésében a tudomány és a kultúra területén, újfajta érdeklődést keltenek, és újabb ismereteket kínálnak. A televízióknak köszönhetően a világ belép az otthonunkba, és kényelmesen ülve, a képek segítségével láthatjuk a tágas, brazil tengerpartot, megfigyelhetjük az egyenlítői őserdőkben élő állatok viselkedését, megismerhetjük távoli népek szokásait, amit régebben nem tehettünk volna meg. A kép világosabbá és érthetőbbé teszi a szavakat, kedvez az azonnali kommunikációnak, fejleszti az esztétikai érzéket, de ha túl gyakran használjuk, gátolja az absztrakciós képességünket. A gondolkodás nem zárja ki a képet, szüksége van rá, de túl is lép rajta, mert a gondolkodás az elvont kapcsolatok értelmi egyesítése.

A háromszög fogalmát például nem úgy értjük meg, hogy folyamatosan háromszögeket nézünk, hanem úgy, hogy a kép alapján felfedezzük a szögek közötti kapcsolatot. A kép segítséget nyújt, és a gondolkodás hozza létre a látható elemek közötti egyedi kapcsolatot: következőképpen ezeket fel kell építeni, hogy ellenőrizhetőek legyenek. A gyermekek azért bizonytalanok, mert nincs lehetőségük és idejük megemészteni azokat az erős ingereket, amik állandóan érik őket anélkül, hogy nyomot hagynának, így akadályozva a gondolkodás fejlődését.

De akkor a televízió jó dolog vagy sem?

Mint mindig, az első időben szinte soha nincs éles különbség a jó és a rossz között; máskülönben nagyon kevesen választanak a rosszat. A rossz mindig kívánatosnak tünteti fel magát, csalóknak, mintha jó lenne. (Gondoljunk csak bele, hányan vannak, akik bár katolikusnak tartják magukat, mégis támogatják az abortuszt, a válást; a következő az eutanázia lesz, ez is úgy kezdődik, mint a szeretet sokadik kifejeződése!) A televízió elbűvöl, tetszetős, nem fáraszt, de nem tesz jót a szemnek, a mások által készített kép rabszolgájává tesz, lassítja az írás és olvasás elsajátítását. Manapság tapasztalható az analfabétizmus veszélyes visszatérése, sok gyermek szenved diszgráfiában és diszlexiában, ami az érzékelt hangok átírásának és az olvasásnak a zavara. Hogyan tudjuk a legjobban felhasználni ezeket az eszközöket? Ezek az eszközök önmagukban se nem jók, se nem rosszak, aszerint válnak egyikké vagy másikká, ahogyan az ember használja őket.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Professzor és nemzettanító Mészáros István emlékezete (1.)

Egy könyvéről írtam. 620 lap terjedelmű. Belül ez áll: oktatói segédanyag. A címe a legegyszerűbb: *Művelődéstörténeti tanulmányok 1960-2009*. Mi mindent gondolhatna az olvasó, ha nem tudná: a szerzője Mészáros István ny. professor. Az iskolatörténész, aki az iskola tükrében látja-láttatja a hazai műveltségtörténetet, így aztán nem hiányzik az irodalom, a zene, a történelem. És a magyar golgota olyan állomása sem, amely Mindszenty József bíborosnak állít dokumentális emléket. A szerző közeli eszmetársam, tanítómesterem, igazi keresztény hívő, tudós, aki túllát politikai-társadalmi kérdéseken, és mindent abban az egységben szemlél, amely a hit, a tudomány és az igazság összetartozása. Kényes terület volt a diktatúrában az oktatás, a nevelés, az államosítást megelőzően és követően az a nyomás, amely egyértelműen az azóta megbukott marxizmussal akarta lepecsételni tankönyvek, folyóiratok, tudományos művek lapjait.

Mészáros Istvánt akkor ismertem meg, amikor az egyetemen oktató, tudom, nem kapott kellő megbecsülést, ám a munkáit egyszerűen nem lehetett támadni. Okos „bölcselettel” fogalmazta mondatait, kutatásai nem hagytak kétséget: mindent dokumentumokkal igazolt. Megírta a hazai iskolatörténetet Szent István királyunk idejétől – napjainkig. Nem adatbázis ez, hanem adatokra, tényekre fűzött eszmetörténet – igazság. Felejthetetlenek azok a kiigazításai, melyeket a múlt rendszer bőségesen meghamisított, például az egyházi iskolák történetében...

Szerény, kedves alakja a szerzőnek, tudósnak annak a karaktere, aki kezdettől elkötelezte magát az evangéliumi szolgálatnak a tanításban, a jó hír terjesztésének az objektív valóság ismeretében – elfogulatlanul, a legkisebb manipulálás elkerülésével. Nem kétséges, hogy a legfőbb Tanító útját járta. Így élt, dolgozott, csöndben szívósan. Sosem kérkedett, amit letett az asztalra, „tisztá bor”, melyet napfénnel szőtt át az eltelt idő...

Mennyire örült, amikor 1990-ben váltott a hazai krónika, s megpróbált új fejezetet nyitni. Aztán – egyszer azt mondta nekem: – Amit gondoltunk akkor, álom volt... Többször találkoztunk, beszélgettünk a jövő reményéről, s ő mindig arra az egyetlen lehetőségre utalt, melyet könyveiben is igaz sugallatnak érzett. Mert lehet-e benső váltás nélkül társadalmi megújulásra gondolni? Azóta hányszor fölmerült ez, főleg a pedagógiában. Mert ő a tanítványai szemében kereste igazán a tisztább gondolat erejét, a lélek ajándékát...

Lapozom, olvasom könyvét, dedikációt „kedves jó barátomnak, az elmúlt viharos öt évtizedben nyújtott sok segítségért.” Mit nyújthattam neki? Amikor én kaptam tőle sokszor biztatást, nem egyszer egyetemi csöndes szobájában, amikor egyedül voltunk gondjainkkal. Nyitottsága, egyértelmű mondatai eligazítottak, megírandó témáiról szívesen beszélt. Voltak-vannak témái, hiszem. Még sokáig lesznek, legyenek.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye papja, Soós János plébános életének 73., papságának 47. évében április 5-én elhunyt. Soós János 1949. március 4-én született Kiskunhalason, tanulmányait Szegeden és Budapesten végezte. 1974-ben szentelték pappá Vácott. Káplánként Vácott, Budapest-Rákocscsabán, Lajosmizsén, Szeged-Kiskundorozsmán és Kiskunfélegyházán szolgált. Forráskúton 1983-tól egészen haláláig volt plébános. Soós Jánosért április 14-én a forráskúti plébániatemplomban ajánlották fel a koncelebrációs gyászmisét, majd a helyi temetőben helyezték örök nyugalomra.

Dr. Adamczyk Bogdán minorita szerzetes, a szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia plébánosa és rendházfőnök életének 55., szerzetesi életének 34., papságának 28. évében április 9-én elhunyt. A magyar minoritákról jelentős kutatómunkát végző, számos könyvet megjelentető plébánosnak 2013-ban Miskolc városa Pro Urbe-díjat, 2016-ban pedig a Magyar Minorita Rendtartomány Kelemen Didak-díjat adományozott. 2020. július elsejétől szolgált Szegeden. Az elhunyt plébánosért a gyászmisét április 19-én, 18 órakor ajánlják fel a szegedi Szent Miklós templomban (Munkácsy u. 7-9.). Temetése április 21-én, 14 órakor lesz a miskolci Nagyboldogasszony minorita templom szerzetesi kriptájában.

Megjelent a Toronyirány magazin idei második száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható. A szokásos rovatokon kívül íráskor, tudósítások találhatók a Szent Gellért Szemináriumban tartott nagybőjti keresztútról és Szent József ünnepéről, valamint a Balassi-kard irodalmi díj átadásáról, a februárban elhunyt báró Gelsey Vilmos munkásságáról és a Gnilla-díjas Kocsi György plébánosról. A kiadvány továbbá beszámol a Házasság hete sokszínű programsorozatáról, a szegedi Karitászhajléktalan ellátásáról és kisbabás családokat segítő támogatási rendszeréről, illetve a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató hátrányokkal küzdő gyermekeinek gyógypedagógiai neveléséről. A Kitekintő rovatban a liturgikus szolgálatokban részvevő nők szerepvállalásáról olvasható hosszabb írás. A magazint az egyházmegye életét bemutató rövid hírek zárják.

Április 12-től a Szeged-Csanádi Egyházmegye templomaiban ismét nyilvánosak a liturgiák. Kiss-Rigó László püspök rendelkezésének értelmében az egészségügyi szabályok szigorú betartásával (maszk használata, távolságtartás, kézfertőtlenítés) a közösségek tagjai újra személyesen részt vehetnek a szentmiséken.

A Filharmónia Magyarország szervezésében április 21-én, szerdán 19 órától a székesfehérvári Vörösmarty Színházból látható a Concerto Budapest, valamint a Kellert Quartet Bartók estje. Vezényel Keller András. A virtuális koncerten a XX. század egyik legjelentősebb magyar zeneszerzője, a közép-európai népzene nagy gyűjtője, Bartók Béla ismert műveiből hallható válogatás. Az online hangverseny a filharmonia.hu világhálós oldalon érhető el.

Idén októberben rendezik a Szegedi Református Egyetemi Gyülekezet a III. Tágas Tér Fesztivált, melynek elő-eseménye lesz a II. Tágas Tér Konferencia. Az április 24-re tervezett online alkalom témája a kommunikáció és a vezetés, azaz, hogy miképpen adhatjuk tovább az evangéliumot, illetve hogyan vezethetjük hatékonyabban a reánk bízottakat? A megnyitó 9 órakor kezdődik, majd a három főelőadó (a brit Paul Scanlon, Ács Zoltán és Steiner József), valamint hét workshop vezető előadását hallgathatják meg az érdeklődők. A nap további programjai között zenekari szolgálat, valamint egy lelkeseket tömörítő kerekasztal beszélgetés szerepel. A konferencián való részvétel regisztrációhoz és jegyvásárláshoz (1.000,- Ft) kötött. További információ a tagasterfesztival.hu oldalon található.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye közössége őrzi Isten szolgája Bálint Sándor példáját és tiszteletét. A 2020/2021-es tanévben 12-18 éves tanulók számára vetélkedőt hirdetett az Ifjúságpsztorációs Iroda, melyben a fiatalok 3 fős csapatokban a szakrális néprajz kiemelkedő kutatójának életét dolgozzák fel. A seregszemlére mintegy 60 csapat jelentkezett. A verseny második fordulóját a tervezettnél egy héttel később) április 22-én lesz, melyen a résztvevők egy online „szabadulószoza” keretében mérhetik össze tudásukat. A döntő a hitvalló tudós halálának napján, május 10-én lesz Szegeden.

Házasságra készülő pároknak intenzív felkészülést nyújt az a Jegyes Hétvége, melynek Szeged-Szentmihályon a plébánia Szent Mihály Közösségi Háza (Kapisztrán út 30.) ad otthont. A járványügyi helyzet miatt a korábban meghirdetett időpontnál később, április 30. és május 2. között tartandó programot Thorday Attila plébános vezeti a Házasság Hétvége katolikus lelkeségi mozgalomhoz tartozó két házaspár közreműködésével. További információk olvashatók a www.jegyeshetvege.hu honlapon, ahol a párok jelentkezését is várják.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye által is támogatott GEMMA Központ több tanulója csatlakozott a Gyógyító Angyalok Alapítvány „Fogtündér” elnevezésű futóversenyéhez. Az online seregszemle célja az volt, hogy a nevezési díjakból egy speciális, hordozható fogászati készüléket vásároljanak az SZTE Gyermekklinika onkológiai osztályán fekvő kis betegek fogainak megóvása érdekében. Az 500 méteres, illetve két kilométeres futótávot a gemmás gyerekek szüleikkel, testvéreikkel együtt, családi program keretében teljesítették.

Kereszténység, értelmiségi küldetés, hazaszeretet - ezen értékek mentén hirdette meg harmadik évfolyamának képzését az Aquinói Szent Tamás Ökumenikus Akadémia. A nemzetközi szinten is egyedülálló, 10 hónapos képzési struktúra kiválóan alkalmas az elmélyülés és az aktív élményszerzés közötti tökéletes egyensúly megteremtésére, melynek köszönhetően a hallgatók nem csak sokrétű tudásban, önismeretben, hanem a hitben és a kapcsolataikban is gyarapodnak. Április 30-áig várják az akadémia honlapján (szenttamasaademia.hu) azon 21-30 év közötti keresztény értelmiségi fiatalok jelentkezését, akik egyetemi tanulmányaikat már befejezték, vagy jelenleg végzik, és érzik magukban az elhivatottságot és felelősséget szűkebb környezetük alakítása, vagy egy szélesebb társadalmi szerepvállalás iránt. A program a résztvevő 16 fő számára költségmentes, a hallgatók tanulmányuk során teljes ellátás mellett havi ösztöndíjban is részesülnek.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.